

• صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:
صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:
هادی خسروشاهین

• مدیرعامل مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: علی متقیان

• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • شماره: ۸۸۷۶۹۰۷۵

• پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۳ • روابط عمومی: نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸

• صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۶۸۸۰۰

• توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری

• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه اینزو ۹۰۱ از شرکت NISCERT

• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷

امام علی(ع):

سخن‌روز

خودپسندی و غرور، مانع پیشرفت و کمال است.

نهج البلاغه، حکمت ۱۴۷

ارژنگ امیرفضلی با «سلام علیکم حاج‌آقا» روی پرده سینما

فیلم سینمایی «سلام علیکم حاج‌آقا» از ۱۷ اردیبهشت ماه به سرگروهی پردیس سینمایی هویزه مشهد اکران می‌شود. از جمله بازیگران «سلام علیکم حاج‌آقا» می‌توان به حمید گودرزی، لیلیا اوتادی، علی صادقی، زر رضوی، زهرا جهرمی، سوسن پرور، ارژنگ امیرفضلی، مهران رجیبی، علی کریمی، امین چنارانی، علی بنایی، اشکان قاسمی، شیوا خسروشهر، زهره حمیدی، بهشاد مختاری، سعیده عرب و محمدرضا شریفی‌نیا و پوریا پورسرخ، همراه با هنرمند خردسال هلیا انگری اشاره کرد. **ایسنا**

انیمیشن «رؤیاشهر» با دوبله منوچهر والی‌زاده در راه اکران

انیمیشن سینمایی «رؤیاشهر» به کارگردانی محسن عنایتی و با دوبله منوچهر والی‌زاده آماده اکران می‌شود. همزمان با مشخص شدن زمان اکران انیمیشن سینمایی «رؤیاشهر» به نویسندگی و کارگردانی محسن عنایتی و تهیه‌کنندگی مصطفی حسن‌آبادی، پوستر این اثر با طراحی از هادی محمدیان رونمایی شد. «رؤیاشهر» از سوم اردیبهشت‌ماه به سرگروهی پردیس سینمایی کامال و پخش مؤسسه بهمن سبزمیزبان مخاطبان خود در سینماهای سراسر کشور می‌شود. **ایران**

صابر ابر مستندش را در یوتیوب منتشر می‌کند

صابر ابر اولین قسمت از مستندش را به‌زودی در صفحه یوتیوب شخصی‌اش منتشر می‌کند. مستند «نا هفت خانه آن‌ورتر» همان‌طور که از اسمش هم پیداست، مستندی است درباره آشپزی. در این مستند ۱۵ قسمتی که سال ۹۶ ساخته شده صابر ابر هر بار به دیدار یک مادر بزرگ در شهرهای مختلف رفته و با آنها غذا پخته و درباره خوراک و دستپخت صحبت کرده است. صابر ابر تهیه‌کننده و مدیر هنری این پروژه است و کارگردانی هنری را همراه علی یاراستی انجام داده است. **همشهری آنلاین**

«رها» فیلمی که می‌توانست کشف بزرگ سال باشد

«رها» به راحتی می‌توانست کشف بزرگ سال باشد اگر، چند پایانه بدون فیلم اندکی از لذت نمایش آن نمی‌گاست. ویژگی شاخص فیلم که آن را از انبوه فیلم‌های تصویرگر طبقات اجتماعی جدا می‌کند، پیچیدگی ابعاد شخصیت پدر خانواده است که با مهارت کارگردانی، بازی و تصویر شده. فیلم بدون استفاده از کلیشه‌های تکراری و تک‌بعدی فیلم‌های پربهاو و معترض‌نمای سیاسی-اجتماعی که صرفاً برای خوشایند جشنواره‌ها ساخته می‌شوند، پیش می‌رود. فکر می‌کنم این دلیل اصلی به دل نشستن فیلم باشد.

صحبت‌های ابوالحسن داوودی، کارگردان

نگاره

جوهر قلم، جوهره آگاهی است

طراح: میهای کریست

بارها و بارها در تاریخ اتفاق افتاده کسانی که جرأت کرده‌اند بگویند دو به اضافه دو می‌شود چهار، جان‌شان را در این راه باخته‌اند.

دیالوگ

کتاب طاعون
البرکامو

یادداشت

حسین مسلم

معاون سردبیر

نگاهی به تجربه زیسته یوسا در خاورمیانه

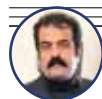
سرنخ دست علی بابا بود

همه ما ماریو بارگاس یوسا را در قوه یارک زمان نویس در تراز جهانی می‌شناسیم، این نویسنده، ما را که خواننده شایق آثارش بودیم، همراه با میلیون‌ها مخاطب در سرتاسر جهان با جادوی نگاه نافذ و نقادش شیفته جهان داستانی‌اش کرد؛ جهان افسون زده‌ای که یوسا در آن فاصله میان تخیل ناب و واقعیت سرد را چنان محو می‌کند که روح مان هم خیردار نمی‌شود. اما زمان نویسی تنها وجه بارز او نبود؛ در قامت یک دیپلمات، چندین دهه دستنی از نزدیک بر آتش سیاست‌ورزی و دیپلماسی داشت و رساله‌ها و مقاله‌های فراوانی در این حوزه نوشت. هرچند که لطفی است اگر او را در زمره خیل سیاستمدارانی بدانیم که هزار حقیقت را فدای یک مصلحت می‌کنند و سیاست‌برایان بیشتر توان و تکنیک نپان ساختن واقعیت‌ها و اسباب بندبازی در میان افکار عمومی است. نگاهی از نزدیک به زیست‌سیاسی و کنش‌ها و واکنش‌های یوسا در این عرصه نشان می‌دهد که به روال مالوف سیاست‌بازان، علاقه و انگیزه‌ای برای رام کردن و سواری گرفتن از اسب چموش قدرت نداشت؛ در هر گوشه جهان که می‌دید خوانندگان قدرت انسان را قربانی و وجه‌المصلحه بازی‌های خود قرار می‌دهند، سلاکت نمی‌نمشتند و فولاد صداقتش را با صراحت مثال‌زدنی آش می‌داد. جنگ عراق و حمله ایالات متحده به این کشور در حکومت صدام حسین، از جمله بزنگاه‌هایی بود که واکنش یوسا را در پی داشت. تحلیل او از پیچیدگی وضعیت عراق و حتی خاورمیانه در آن ایام مالود، ارزش‌هایی داشت که شاید در ابتدای امر از چشم بسیاری از ناظران حتی نزدیک پنهان مانده بود. برای کسی که زادرویش در نیمکره‌ای دیگر، هزاران کیلومتر دورتر از ما، با مناسبات و روابطی کاملاً دیگرگون بوده، طبعاً درک عمیق مسائل سرزمینی در میان رودان تاریخی در وهله اول از رهگذر فرهنگ و ادبیات منتشر و جهانی شده می‌گذرد؛ برای این نویسنده پروری نیز غیر عراق؛ «یوسا می‌نویسد، عراقی‌ها از سقوط دیکتاتور یعنی تاراضی‌نستند اما مردم عراق را از نظری گذرانم و آدم‌های خوبی را می‌بینم که ناامنی مداوم، آنها را به علی‌باباهایی تبدیل کرده است تا دیوانه‌وار در پی جبران هرآنچه هرگز نداشته‌اند و نندارند- به زور و با خشونت و رفتارهایی لجام‌کسیخته باشند! یوسا از اینکه جنگ عراق، فضایی را در اروپا و آمریکا فراهم کرد تا عدای صدام حسین را در حد داوود جهان سوم ببینند، سخت متأسف است. او در سال‌های آغازین قرن حاضر نوشت، باور دارد قرن بیست‌ویکم، قرن جنگ‌ها و حملات مدام سازمان‌های تروریستی خواهد بود. حمله القاعده در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ برای یوسا تنها یک نمونه از جنگ‌هایی است که قرن بیست‌ویکم بسیار به خود خواهد دید. بدرود ماریو بارگاس... بدرود... شما که عمیق و نقاد بودید. هرگز نه چپ رفتی و نه در بیراهه افتادی. همراه راست می‌رفتی و راست هم زیاد می‌گفتی... بدرود.

به بهانه خبرهایی مبنی بر قرار گرفتن «پیر پسر» در اکران بهار

لذت اکران یک فیلم

یادداشت

ابراهیم عمران

روزنامه‌نگار

که در اکران دوم بهار سینمای ایران: «پیر پسر» اکتای برهانی رنگ پرده‌ها را خواهد دید. و چه خبری برتر از این! این بار شاید شعر حافظ را باید جور دیگری دید: آنجا که سرود:

ناصرم گفت که جزم هنری دارد عشق

گفت‌ای خواجه عاقل چه هنر برتر از این

و غم ما اینجا «سینمای اجتماعی» ایران است؛ سینمایی که رمق آن گرفته شد. به جایش قطار قطار «دینامیت» و «کوکتل مولوتوف» کار گذاشته‌اند تا «دیناسوره‌ها» بزرگ چته برای پر کردن اشتهای سیری‌ناپذیرشان؛ حتی سینمای کم‌دی وطن‌زمان را نیز از تک و تابیندازند! «علت مرگ نیز نامعلوم» نیست! سلیقه مخاطب را پایین آوردن؛ اولین دستاورد این ریل ناهموار بوده است.

حال که به مدد تک اکران «پیر پسر» در جشنواره و موج عظیم نقدهای مثبت پس از آن؛ این فرصت دیدن و تماشای اثر به همه مخاطبین سینمای ایران داده شده؛ چرا خوشحال نباشیم؟ چرا برایش هورا نکنیم و چسرا حتی چهره

به چهره و با استفاده از شبکه‌های در اختیار شخصی‌مان برای آن: داد سخن سر ندیم؟! مگر چند فیلم بسان «پیر پسر» می‌تواند رنگ اکران به خود ببیند؟ و شادی بیشتر آنکه مخاطب سینما چقدر شانس دارد که همه عوامل تولید بهم برسند و چنین شاهکاری خلق کنند؟ مگر مخاطب چقدر شانس دارد که اوچ بازیگری حسن پورشیرازی را نظاره‌گر باشد؟ و یا اینکه تولد دوباره حامد بهداد در بازیگری را شاهد باشد! و یا چهره‌ای چون محمدولی زادگان را بشناسد و لیلیا سینمای‌مان را در کاراکتری خاص ببیند.

آری باید برای این فیلم و اکرانش خوشحال بود. سینمای بدنه و بی‌مفهوم، طی این چند سال بی‌درنگ بد تاخت. گویا فرمان بر آن بود که چنین شود. سینمایی که تفکر در آن نباشد. علت‌ها مشخص نشود. حال که کشتی‌بان را سیاست‌دگر آمده و سکان فرهنگی سرمنشا این تغییرات می‌تواند باشد باید مسرور باشیم که کار اکتای برهانی را نه در قاب تلویزیون که بر پرده سینما سه ساعت ببینیم و تفکر کنیم. فیلمی که تا مدت‌ها می‌تواند بر پرده باشد. فیلمی که بعد از بیرون آمدن از سینما رهایت نمی‌کند و فیلمی که می‌توان بارها با توجه به زمان طولانی‌اش آن را دید. آری خوشحالی‌مان از این جهت است و لذت دیدن دوباره آن هم حظ وافری دارد. ما نیز مخاطبی هستیم. دلداه سینمای اجتماعی خوب و بی‌ادا.

دلپسته همیشگی‌اش. سال‌ها محروم از آن و اینک به حتم فیلمی خواهیم دید که چه نسل قدیم سینما رو و چه نسل بعد از آن و نسل پر سر و صدای جدید؛ هم‌زمان به تماشا و تشویق و تحسینش خواهند نشست. این یک برتر آگهی نیست؛ باور کنید. برای دیدن آن لحظه شماری می‌کنیم. این «پیر پسر» به نوعی به قرینه‌هایی شاید داستان زندگی‌های بیشمار مردم این سرزمین باشد... و شاید هم این ذوق‌دگی و افر ما و نوشتن از فیلمی قبل از اکران بعدها دلایل مشخص شود. فقط می‌دانیم که توصیه به تماشای آن و بسنجاری برای‌مان به ارمغان می‌آورد. شاید دیگر فرصتی این چنینی برای توصیه به دیدن فیلمی خوب، دست نهد.

نویسنده و فرشته حسینی و مسعود ارامتی ساخته شده که پیش‌تر در جشنواره‌های خارجی همچون «سائوتپاولو» نمایش داده شد. همچنین انیمیشن «رؤیاشهر» از ماه آینده به سینماها می‌آید. علاوه بر این‌ها، «زیبا صدایم کن» رسول صدرعاملی به تهیه‌کنندگی سید مازیار هاشمی که در جشنواره فجر سال قبل رونمایی شد، از ۱۷ اردیبهشت به چرخه اکران اضافه می‌شود. در آخرین فیلم صدرعاملی که در جشنواره فجر جایزه بهترین فیلم را گرفت، امین حیایی، ستاره پسیانی، مهران غفوریان و ژولیت رضاعی بازی کرده‌اند. «خانه ارواح» کیارش اسدی‌زاده، «صدام» پدram پورامیری و «شمال از جنوب غربی» حمید زرگرزاد هم از جمله فیلم‌هایی هستند که گفته می‌شود از اردیبهشت در سینماها اکران می‌شوند.

«سرگذشت اجتماعی تقویم در ایران» در واقع تقویم و تاریخچه آن را از زاویه‌ای متفاوت مورد بررسی قرار می‌دهد و به جای تأکید صرف بر انواع گاه‌شماری‌ها و رویدادهای نجومی شکل‌دهنده تقویم، در اینجا تقویم به عنوان یک وسیله مادی بررسی شده و اشکال متنوع آن، تحولات و رابطه آن با زیست‌روزمره مردم و حاکمان مورد توجه قرار گرفته است.

کتاب «سرگذشت اجتماعی تقویم در ایران» در واقع تقویم و تاریخچه آن را از زاویه‌ای متفاوت مورد بررسی قرار می‌دهد

خود در اشکال و قالب‌های گوناگون و محتواهای متفاوت منتشر می‌شوند. کافی است به بازار فروش کتاب و لوازم التحریر سری بزنید تا شاهد انواع گوناگون تقویم‌ها و سررسیدها باشید. حتی پیروان ادیان و مذاهب گوناگون مثل زرتشتیان، ارامنه، یهودیان... تقویم‌های ویژه خود را تولید می‌کنند، همچنانکه اصناف مختلف دست به همین کار می‌زنند و حتی تقویم‌ها از ظرفیت تبلیغات و تمهیدات پروپاگاندایی برخوردار شده و یک شرکت با فرشگاه کوچک هم با چاپ تقویم‌های دیواری و رومیزی، با تبلیغ محصولات و خدمات خود در قالب چاپ تقویم و سررسید دست می‌زند. حال پرسش این است که این تنوع و تکثیر تقویم‌ها از کجا ناشی می‌شود؟ آیا همواره همین تنوع وجود داشته است؟ یا تقویم در هر دوره‌ای از چه منظری اهمیت داشته و چه کارکردهایی داشته است. کتاب «سرگذشت اجتماعی تقویم در ایران» به قلم زهره سروش‌فر، پژوهشگر است که قرار است به همین پرسش‌ها، پاسخ محققانه بدهد. رویکرد این پژوهش بیشتر توصیفی است و در چهار فصل به روایت خود از موضوع پرداخته است. کتاب

پیشخوان فرهنگی

«متروپلیس» در خانه هنرمندان

اگر بهترین فیلم‌های کلاسیک تاریخ سینما شما را مجذوب می‌کند می‌توانید با رفتن به خانه هنرمندان به تماشای نسخه مرمت‌شده فیلم سینمایی «متروپلیس» به کارگردانی فریتز لانگ (۱۹۲۷) بنشینید. این فیلم ساعت ۱۸ جمعه ۲۹ فروردین ۱۴۰۴ در سالن استاد ناصری خانه هنرمندان ایران به نمایش درمی‌آید.

این فیلم کلاسیک ۱۵۳ دقیقه‌ای اثر فریتز لانگ از پیشگامان سینما، با زیرنویس فارسی در خانه هنرمندان ایران روی پرده می‌رود. فیلم در سبک علمی-تخیلی و

به شیوه اکسپرسیونیسم آلمانی، داستان شهری در آینده (سال ۲۰۲۴ میلادی) است که در آن انسان‌ها به دو دسته «اندیشنده» و «کارگر» تقسیم شده‌اند. دسته اول در آسمان خراش‌های مجلل بالای زمین و دسته دوم در دالان‌های کارخانه‌ای زیرزمین ساکن‌اند.

آلفر ابل، بریکتیه هلم، گوستاو فرولیش و گریته برگر بازیگران این فیلم هستند که در سال ۲۰۰۱، این فیلم در فهرست حافظه جهانی یونسکو ثبت شد.

اردیبهشت ماه خوب سینمادوستان

پرده سینماها از اردیبهشت‌ماه با فیلم‌های جدید، رنگ و روینی تازه پیدا می‌کند. فیلم‌های «بازی را بکش» به کارگردانی محمدابراهیم عزیزی و تهیه‌کنندگی مصطفی کبابی و «بی‌سرو صدا» به کارگردانی مجید مصطفوی توسط دفتر پخش «شایسته فیلم» اکران می‌شوند که قرار است هر دو در اردیبهشت‌ماه راهی سینماها شوند.

«بازی را بکش» یک فیلم فوتبالی با بازی محسن کبابی، هدی زین‌العابدین، محمد بحرانی و پوریا رحیمی سام است که یک ماجرای واقعی را در فوتبال به تصویر می‌کشد.

این فیلم طبق پیگیری از دفتر پخش، از سوم اردیبهشت‌ماه اکران می‌شود و «بی‌سرو صدا» مجید مصطفوی هم از ۱۷ اردیبهشت روی پرده خواهد رفت.

«بی‌سرو صدا» با بازی پیمان معادی، مهران غفوریان، هانیه توسلی، فرشته حسینی و مسعود ارامتی ساخته شده که پیش‌تر در جشنواره‌های خارجی همچون «سائوتپاولو» نمایش داده شد.

همچنین انیمیشن «رؤیاشهر» از ماه آینده به سینماها می‌آید.

علاوه بر این‌ها، «زیبا صدایم کن» رسول صدرعاملی به تهیه‌کنندگی سید مازیار هاشمی که در جشنواره فجر سال قبل رونمایی شد، از ۱۷ اردیبهشت به چرخه اکران اضافه می‌شود.

در آخرین فیلم صدرعاملی که در جشنواره فجر جایزه بهترین فیلم را گرفت، امین حیایی، ستاره پسیانی، مهران غفوریان و ژولیت رضاعی بازی کرده‌اند.

«خانه ارواح» کیارش اسدی‌زاده، «صدام» پدram پورامیری و «شمال از جنوب غربی» حمید زرگرزاد هم از جمله فیلم‌هایی هستند که گفته می‌شود از اردیبهشت در سینماها اکران می‌شوند.

نمایشگاه تجسمی سینماگران در شیراز

پس از برگزاری اولین نمایشگاه گروهی آثار تجسمی سینماگران با عنوان «چند تکه آینه» در پاییز گذشته در خانه هنرمندان، دومین نمایشگاه با آثار تجسمی بیش از بیست سینماگر در شیراز برگزار می‌شود. مهتا محدث گیورنتور نمایشگاه گفت در مقایسه با نمایشگاه اول، چند سینماگر دیگر به مجموعه اضافه شده‌اند و برخی از آنان برای اولین بار است آثار خود را در این نمایشگاه عرضه می‌کنند؛ «همه سینماگرانی که آثارشان در نمایشگاه عرضه می‌شود از هنرمندان نام‌آشنا و معتبر هستند که مرور آثارشان در کنار هم، معنا و جلوه‌ای تازه از وجهی دیگر از سینمای ایران دارد.»

پوستر نمایشگاه «چند تکه آینه» کار گرافیست معتبر ابراهیم حقیقی است که یکی از تابلوهایش هم در نمایشگاه هست.

این نمایشگاه روز پنجم اردیبهشت با حضور هنرمندان در گالری سروناز در شیراز افتتاح می‌شود و تا دم این ماه ادامه خواهد داشت.

